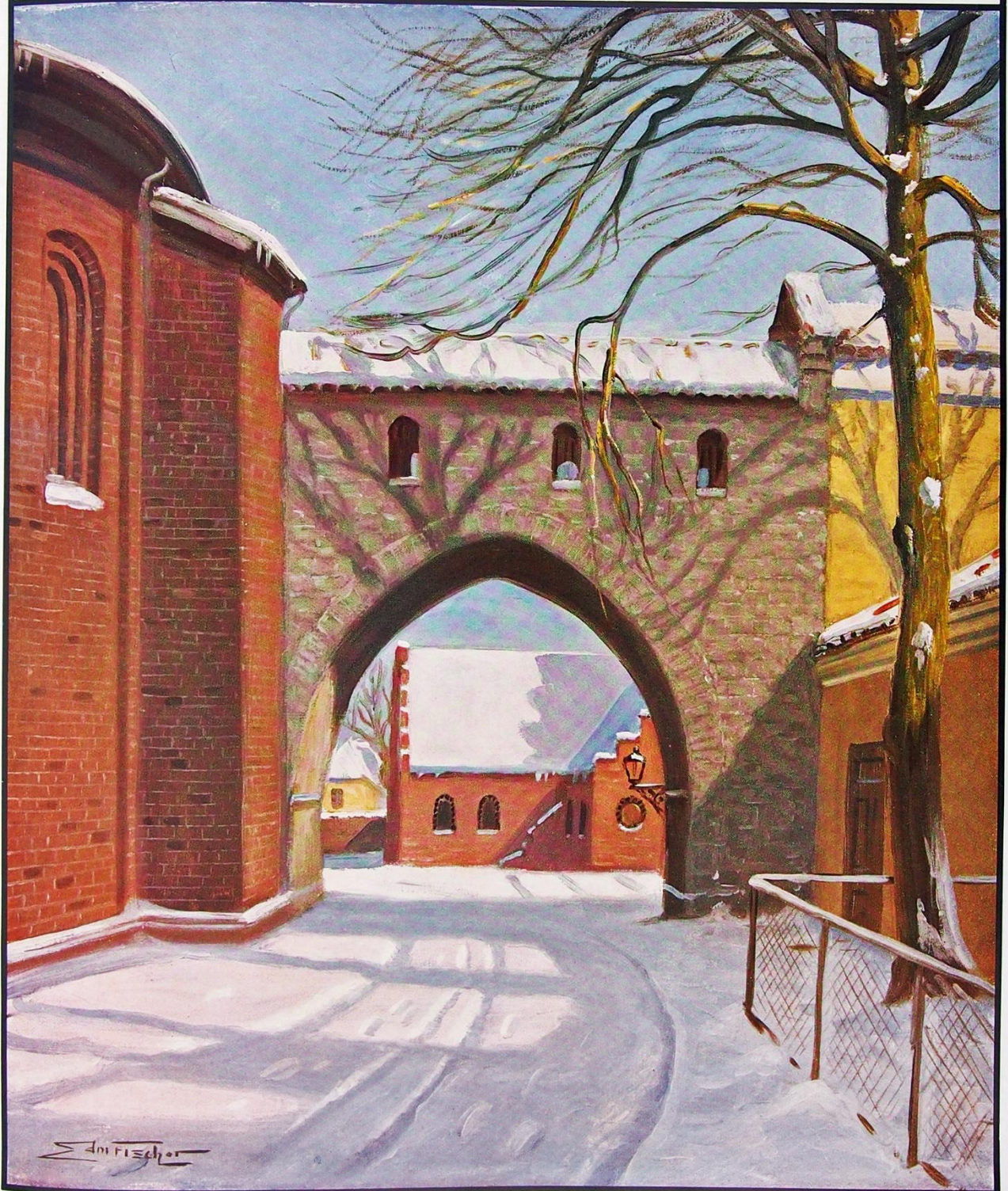

Jul i Roskilde

ERH. FLENSBORGS FORLAG — ROSKILDE — 1933

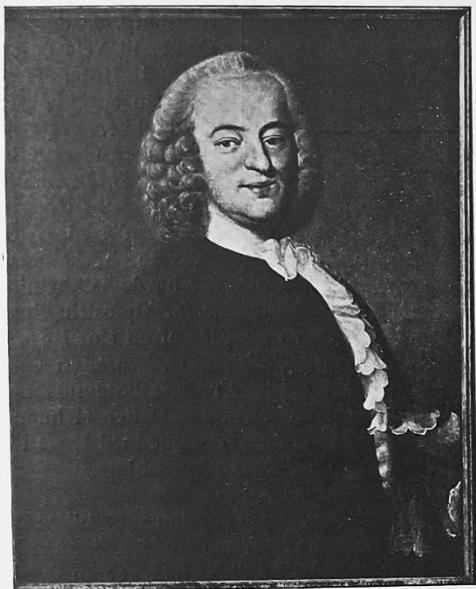
FAMILIEN BORCH I ROSKILDE

AF FANNY FANG

NOGLE ganske enkelte, kendte Familier har haft Tilknytning til Roskilde gennem et Tidsrum af flere Aarhundreder. Blandt dem er Familien Borch.

Den ældste var en Borger, Jens Andersen, mere ved man ikke, hvis ene Søn, Hans Jensen Borch, var født

skabte Navnet Borch i Roskilde, saaledes at Mindet om det endnu nærvædet to Hundrede Aar efter holdes i Ære. — Af en Skifteprotokol erfarer man, at den 19. Juli 1742 købte »velagtede unge Kiøbmands-Karl Anders Andersen Borch« en Gaard paa Algade i Roskilde. — Gaarden var det nuværende Højskolehjem

Anders Borch (1721–1793).

Anna Brünlich (1722–1762).

i Roskilde 1682, men slog sig ned i København, medens en anden Søn, Hans Jensen Borch, ogsaa født i Roskilde, blev Handelsmand og Kirkeværg i Frederiksborg, men senere Kordegn og Klokke i Slangerup, hvor han døde. To af hans Sønner, Ebbe og Anders, kom til Roskilde og fik deres Livsgerning der. Fra dem og deres Efterkommere udgik de Borch'er i Roskilde, hvis Navn og Eftermæle endnu lever.

Ebbe Borch, der var Købmand paa Roskilde Børs, havde kun to Børn, hvoraf den ene, cand. theol. Anders Borch, døde som 22-aarig. Den anden, Datteren Inger Dorothea, blev i sin Ægtestand med Roskilde-Købmanden Søren Bruun Moder til femten Børn, elleve Døtre og fire Sønner. Af Døtrene blev seks gifte og bosiddende i Roskilde. Inger Dorothea opnaaede en Alder af næsten 70 Aar, hendes Fader, Ebbe Borch, blev kun 54 Aar gammel.

Det blev Anders Jensen Borchs anden Søn, der

Ejendom, Algade Nr. 12. — Den vedblev at tilhøre Familien Borch til ind i 1880'erne. — Ejendommen strakte sig fra Algade ud til Læderstræde og paa en Strækning ud mod Hersegade.

Den 7. Marts 1742 havde Anders Borch faaet Borgerskab efter at have staaet i Lære hos Johan Nielsen Lange; nu begyndte han for sig selv. Det gik hurtigt fremad for den unge Mand, allerede et Tiaar efter regnes »Seigneur« Anders Borch sammen med sin samtidige, Peder Christensen Kornerup, for en fremstaaende, velholden Mand. I sin Egenskab af Købmand tilhørte han den Stand blandt Borgerne, der regnedes for at være den fornemste, den Stand af hvilken man valgte Byens øverste og Raadmænd. Anders Borch blev dog ikke Raadmand som sin betydelige Forgænger i Købmandsfaget, Anders Rasmussen Lange, men i 1768, da der skulde vælges otte »eligerede« Mænd til »Byraadet«, var han og Peder Kornerup selvsagt blandt

de valgte. Anders Borch blev desuden Consumptionsforpagter, og af borgerlige Hverv var han Stadsøfficer og Overformynder. — Det var i en Aarrække de to Navne, Borch og Kornerup, der særlig beherskede og hævdede Købmandsstanden i Roskilde, og ved indbyrdes Giftermaal — tillige med Familierne Bruun og Brønniche — dannede et lille Bysamfund for sig.

Samme Aar, Borch erhvervede Borgerskab, giftede han sig første Gang med Anna Brännich, Datter af Drejermester Jacob Brännich i Roskilde. Efter hendes Død, 20 Aar efter, giftede han sig anden Gang med Amsforvalter Fugl's Datter i Roskilde, Karen Margrethe. Med begge sine Hustruer havde han ialt atten Børn. Af disse førte kun een, Sønnen Jacob, Navnet videre i Roskilde.

Kun een Datter blev gift og bosiddende i Roskilde. Det var Anne Marie Borch, hvis Ægtefælle, Carl Christian Røsted, blev Gæstgiver og Vært i »Prindsen«. Han døde tidlig, saa hans Enke, Madam Røsted, kom til at sidde 30 Aar alene som Værtinde. I adskillige Memoirer omtales denne Kvinde som udmærket dygtig, klog og god. En anden Datter af Borch, født 14 Aar senere end Anne Marie, boede en kortere Tid i Roskilde, gift med praktiserende Læge, Dr. med. Henrik Røsted.

En Søn, Anders Borch, blev Købmand i Holbæk. Han var gift med en Datter af Peder Kornerup, Inger Eleonore. Det barnløse Ægtepar efterlod sig en efter Datidens Pengeforhold meget stor Formue, som testamenteredes bort i Legater. Foruden 52,000 Rbd., som gik til fattige, til Skole og Kirke i Holbæk, oprettedes Familielegater paa henved 30,000 Rbd.

Anders Borch i Roskilde har sikkert været en velsitueret Mand. Det har dog efter de uhyre smaa og fattige Forhold i den lille bitte Købstad Roskilde næppe betydet saa meget efter vore Begreber. Herredømmet laa vel i Købmændenes Hænder, men Bønderne var fattige og forarmede, og Byens Kunder var kun faa. Men det, der i høj Grad har bidraget til at grundlægge de kendte Slægter, Kornerups og Borchs Velstand, har uden Tvivl været Forpagtningen af Consumptionen. Den bestod i en Skat paa Kreaturer, der holdtes i Byen, en Formalingsskat og en Afgift af en stor Del Varer, som tilførtes Byen. Forpagtningen, af hvilken der skulde betales en vis aarlig Afgift til den kgl. Regering, løb paa 5 Aar ad Gangen. Da en Købmand i ældre Tid tillige var en større eller mindre Jordbesidder og saaledes havde Landbrug, Fedestalde for Kreaturer i Forbindelse med Brændevinsbrænderi, og Forretningen omfattede alle Brugsvarer fra fine til grove, saa kunde en Købmands Virksomhed nok blive

omfattende og, i Fald den lykkedes, komme til at skæppe godt i Pengeskuffen.

Man ved ikke meget om Familien Borch i ældre Tid. For Grundlæggeren af Familien og dens Velstand har Dagen uden Tvivl været et Liv i Arbejde, Flid og borgerlig Nøjsomhed. Borchs Valg til eligeret Borger, hans Værdighed i Borgerkorpset som Ober-Officer sammen med Broderen Ebbe Borch og Peder Kornerup og hans Hverv som Overformynder, fra hvilket han trak sig tilbage 62 Aar gammel, viser hans offent-

lige Position. I 1772 var han Byens næststørste Skatteyder. Samme Aar forærede han Byen det Ur, der i vore Dage findes i Byens Raadhus-taarn. Det blev nedtaget ca. 1870, solgt og brugt en Tid paa Voergaard i Jylland. Paa Bekostning af daværende Byraads-medlem, Fru Emilie Augsburg, er det senere skaffet til Veje og er nu atter i Brug, forsynet med sin oprindelige lille Slagklokke.

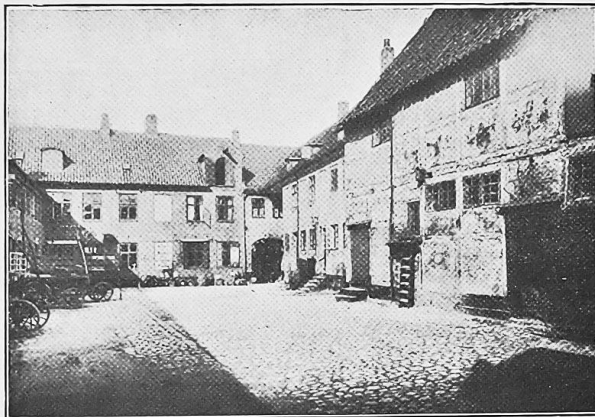
Anders Andersen Borch døde 1793, 72 Aar gam-

mel. Hans anden Hustru, Karen Margrethe Fugl, overlevede ham i 26 Aar. Af hans atten Børn levede kun seks ved hans Død. En af dem, Rasmus Borch, skal nævnes, foruden de allerede nævnte, der havde Tilknytning til Roskilde. Han var Forstander for Opfostringshuset i København og Ejer af en stor Bog-, Portræt- og Malerisamling, hvoraf en stor Del er erhvervet af Frederiksborgmuseet. Han døde i Roskilde. En Datter af ham, Karen Margrethe, blev gift med Læge i Roskilde Carl Kokansky Schiøtz.

Den næste Generation af Familien Borch i Roskilde repræsenteredes af Sønnen Jacob Borch. Man ved, at han var en dygtig og driftig Mand, der kom til at øge baade Gods og Ejendom. Omstaaende fine Silhuet viser ham og hans Familie placeret ved Themaskinen, omgivet af deres Børn. Jacob Borch, født 1757, havde først 37

Aar gammel giftet sig med sin Kusines Datter, Else Cathrine Bruun, der var 15 Aar yngre end han. Hans Kusine var hans Farbroder, Købmand paa Roskilde Børs, Ebbe Borchs Datter, Inger Dorothea, der, som før nævnt, var gift med Købmand Søren Bruun, boende i Roskilde, nu Ringstedgade Nr. 15.

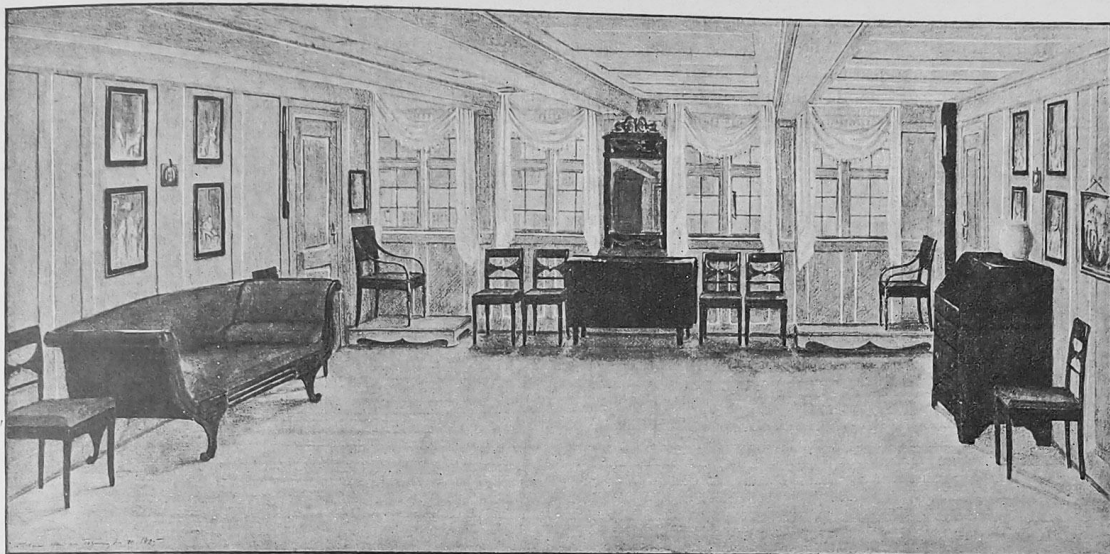
Jacob Borch og Hustru er paa Billedet omgivet af deres fem Børn og Huslæreren, der efter Sigende skal have klippet Familiesilhuetten. Et sjette Barn døde. Jacob Borch, der sidder i Billedets Midte med sin Hustru, ser ud til at have været en lille Mand, hans Hustru derimod noget højere, rank og med fine Ansigtstræk. Hun overlevede sin Mand i 19 Aar og døde først 1840. Jacob Borch døde, kun 64 Aar gammel, 1821.

Gaarden Algade 12.

Anders Borch (1802–1881).

Stue i Jacob Borchs Hjem, Algade 12.

Intet kan bedre karakterisere den lille Gruppes Familieliv end det Eftermæle, de fem Børn har sat deres Forældre. Paa Graabrødre Kirkegaard finder man paa en smuk Sandstensmindsten over Jacob Borch og hans Hustru følgende Inskription under deres Navne:

De Kierlige, Troefaste
Egtefolk,
De ømme, værdige For-
ældre
Helliges dette Minde
Med barnlig Kierlighed
Smertelige Savn,
Salige Haab.

De fem Børn paa Silhuetten er fra venstre: Søren, Anders, Inger Bolette, Ane Margrethe og Sofie Dorothea. To Døtre blev gift ind i Kornerupfamilien. Datteren Inger Bolette blev gift med Præsten Hans Peter Boye Hertz, Søn af Domprovst i Roskilde, senere Biskop i Ribe, Dr. theol. Jens Michael Hertz. H. P. Hertz var Præst ved Vor Frue og St. Jørgensbjerg fra 1829—1865. Det var i dette Ægtepars Hjem, at Komponisten Weyse havde sit kæreste Opholdssted i mange Aar. Det var der, han digtede sine skønne Morgen- og Aftensange.

Et lille Indblik i Jacob Borchs Hjem, og i det hele taget i Roskilde-Købmandsfamiliernes Forhold, faar man i Fru Elise Fichs Memoirer: Domprovsten i Roskilde. Fru Fich var jævnaldrende og Veninde med Kornerups og Borchs Pigebørn — to af dem blev gift

med hendes Brødre. Hun taler om Kornerups og Borchs og kalder dem rigtig grundmurede, velstaaende og velhavende Folk.

»Det bedste ved disse rige, ærlige, noget gammeldags Købmands-Familier«, skriver hun, »var dog for dem selv, men ogsaa for deres Sognepræst og Sjælesørger, at de havde bevaret den ogsaa gammeldags Ærbødighed og Ærefrygt for Gud og Guds Hus og hans Tjenere, og denne Tænkekemaade viste sig ikke alene i Ord, men i Gerning. De hædrede ved alle Lejligheder deres Provst, kom flittigt i Kirke og var altid rundhaandede med Offer og Accidenser og ikke karrige med andre Lejlighedsgaver«.

— Selv om Købmændene, »dette Folkefærd«, just ej

kunde tjene til Aandsopvækkelse, »saa«, hedder det, »befandt man sig dog altid vel i Omgang med dem og var altid hædrede Gæster i deres rigelig forsynede Huse«. Hos Købmanden Jacob Kornerup førtes »et rigt og zirligt Hus«, og »hans Svoger, Jacob Borch, var ligeledes velhavende og førte et behageligt Hus; baade Mand og Kone var her livligere end Kornerups, og her var fem Børn, saa det var ogsaa en behagelig Omgang; men frem for alle maa jeg dog nævne de gamle Bruuns, Svigerforældrene til alle disse vakre

Jacob Borch med Familie, ca. 1810.

Familier. Han var en solid gammeldags Handelsmand og hans Hustru en ualmindelig smuk og værdig gammel Kone, som havde bevist sin Dygtighed i at opdrage Døtre, da hun havde dannet otte udmærkede Husmødre, der udbredte Velsignelse og Velstand i deres Krese.

Man vil erindre, at Bruuns Hustru var Ebbe Borchs eneste Datter, Inger Dorothea. De seks af Døtrene var gift og bosiddende i Roskilde.

Jacob Borchs Sønner, Søren og Anders, bar Familienavnet videre i Roskilde. Hans Arvtager af Familieejendommen paa Algade og Virksomheden blev Sønnen Anders. Han var 19 Aar, da hans Fader kun altfor tidlig gik bort. Han giftede sig ind i Brønniche-Slægten. Hans Hustru, Ane Kirstine, var Datter af Agent og Købmand Jacob Brønniche og Inger Marie Michelsen.

Anders Borch fortsatte sin Faders Værk. Det blev vel ham, der ombyggede og udvidede Ejendommen, vel ogsaa ham, der førte Virksomheden til dens Højdepunkt i de bedste Aar i 50- og 60'erne i forrige Aarhundrede, men det blev ogsaa ham, der tog Standsningen og saa Tiden dreje mod andre Forhold og Vilkaar for Købmandsstanden. Han havde været eneraadende og Hersker over sit og sine. Han hædredes med Etatsraadstitlen kgl. Agent og blev Ridder af Dannebrog.

I 1860 afhændede han sin Købmandsforretning til sin mangeaarige Medarbejder, Købmand J. L. Schade, men beholdt endnu i 13 Aar Forretningen med Vin, Korn og Tømmer. Saa indskrænkede han sig derefter til Vinforretningen, som han beholdt til sin Død 1881.

For en Mand, der i stort og smaat havde hersket over en Stab af undergivne, fra Gartner og Herskabskusk helt ned til den ydmyge, stilfærdige Hundedreng, der kun maatte opholde sig i Forstuen og mest var til for en lille Skødehunds Skyld, for en Mand, der havde hersket over Kunderne med, maatte det, han oplevede i sin Alderdom, blive bittert. Hans Hustru døde 1878, og selv sad han de sidste Aar asthmatisk i en Stol ved sit Vindue ud til Algade. Herfra saa han paa, hvem der kørte ind i »Prinsen«. Kendte han dem ikke, sendte han en Dreng over

til Staldmesteren for at spørge, hvem det var. — Jeg si'er, jeg si'er — det var Anders Borchs Udtryksvane — Bønderne kører ind i Prinsen! Det havde de ikke Raad til før!

Den 19. Januar 1881 endte en af de sidste Roskilde-Storkøbmænd sine Dage. Han nedlagdes i Familiegravstedet paa Graabrødre Kirkegaard, hvor hans Grav nu er en af de seks efeukransede Tuer, der findes der. Paa Mindestenen over ham og hans Hustru staar under hans Navn:

Den trofaste, kjærlige Ægtefælle
Højt agtede Borger,
manges Velgjører
velsignet af taknemmelige
Slægtninge.

Anders Borchs Gods og Guld gik over paa andre Hænder. Ægteparret havde været barnløst, dog havde de haft nogle unge Slægtninge i Huset. Familielegaterne øgedes med Formuen 130,000 Kroner. Seks Legater deraf tilfalder dog ugifte Døtre af borgerlig Familie i Roskilde.

Anderledes gik det Jacob Borchs ældste Søn i Roskilde. En munter og livsglad Mand maa Søren Borch havde været. Alt tyder derpaa. Han fik ikke sin Faders Gaard, men ved Giftermaal med den 27aarige Enke, Inger Caroline Kornerup, født Brønniche, blev han som 29aarig Ejer af den kornerupske Stamejendom, nu Raadhustorvet Nr. 2. Ogsaa her var Velstand til Huse. Gaardene og Laderne var store, og Haver og Marker udstrakte. Han blev ved Ægteskabet Stedfader til den dengang 2aarige lille Søn, Jacob, født 1825, den senere bekendte Arkitekturtegner og Arkæolog, Professor Jacob Kornerup i Roskilde. Selv fik han fire Børn, tre Døtre, der alle døde, og en Søn, Anders Jacob Borch, der blev hans Arvtager.

Søren Borch var en smuk Mand. Som ivrigt Medlem af det fornemme Fugleskydnings-selskab, der kun bestod af Honoratiores, finder man hans

Portræt paa flere Skydetavler. Paa den mest berømte, som selveste Vilhelm Marstrand har malet under et Op-hold i Roskilde 1841, ser man ham med bøjet Hoved staaende parat til at modtage det grønne Baand, Tegn-et paa Fuglekongeværdigheden, af Agent, Farver Sva-nes Hænder. — Tavlen findes nu i den Hirschsprung-ske Malerisamling i København. — Paa en anden

Inger Caroline Borch, f. Brønniche (1800-1879).

Søren Borchs Skydetavle 1841.

Skydetavle fra 1847 ser man atter den smukke Søren Borch, ogsaa som Fuglekonge, foran Børsens Have ved Havnen. Et lille udvalgt Selskab følger ham. I mange private Hjem, ogsaa Landbohjem, finder man en Radering fra 1860 af Søren Borch. Den skyldes hans Stedsøn Jacob Kornerup. Raderingen uddeltes til Slægt og Venner, ogsaa til gode Kunder. Søren Borch var da 62 Aar.

Søren Borchs Fødselsdag var en af Roskildes store Begivenheder. I de bedre Familier var man vant til at fordrive Kedsomheden med kraftige og »vaade« Middage, med Baller og Køreture, Masketræder og flotte Kanefarter ved Vintertid, men naar Købmanden holdt Fødselsdag den 22. Maj saa kulminerede Festligheden og Gæstfriheden. Boghandler Otto Wroblewski har i sit lille Memoireskrift: Fem Aar i Roskilde — fra 1853—1858 — omtalt »den prægtige, brave og joviale Købmand, Agent Søren Borch« og »hans berømte næsten sorte Portvin«. Han benævnes ogsaa et Sted »den hæderligt ansete, meget elskværdige, velstaaende Købmand og Agent Søren Borch«. Wroblewski har skildret en Fødselsdag i Søren Borchs Hjem.

Han fortæller: »Fødselsdagen betragtedes som en offentlig Festdag i hele Byen; jeg tror endog der var almindelig Flagning og »hele Roskilde« indfandt sig da — det vil da sige den verdslige og gejstlige Embedsstand, en Del af den lærde Skoles Lærere og hele det finere Bourgoisi — for at aflægge Visit og Lykønskning hos den joviale, elskværdige Vært i hans store Hus for i Løbet af de næste 24 Timer at nyde godt af hans udstrakte Gæstfrihed og Venlighed«.

Allerede om Formiddagen ved 11—12 Tiden kom man for at lykønske, hedder det. Gæsterne bænkedes ved et mægtigt Frokostbord, »der var dækket med alt, hvad Hjertet begærede; Folk gik til og fra, og Fadenes Indhold fornyedes stadigt; var saa Bordets Glæder nydte, gik man, det var i den sidste Uge af Maj, ud i Haven og trakteredes med extrafine Cigarer og Rhinskvin. I hine Tider saa man af og til i Provinsbyerne omdragende Musikbänder. De kaldtes hannoveranske Jægere, var gjerne en 5—6 Mand i Følge, alle trakterende Blæseinstrumenter; kunde Agent Borch op-

spørge en saadan Bande blev den med Glæde engageret til Gjæsternes Fornøjelse i Haven. Og naar man saa gik henad 2, blev man altid — i det mindste mange af os — indbudt til at komme til Aften, »men tidligt«.

»Tidligt« betød Kl. 4. Den store Gaardsplads var den Dag fyldt med alle Byens Herskabsvogne, »lukkede og aabne, til at befordre de ofte 50—60 Gjæster paa en lille Køretur, undertiden med de grønne Hannoveranere i Spidsen. Turen gik gerne til Boserup Skov, hvorhen et Par af Husets fixe Tjenestepiger i Hedebo-dragt forud var tagne ud med en lille Forfriskning i Form af fintskaaret Smørrebrød og en Snaps extrafin Cognac. Efter et kortere Ophold med Spadseren og Passiaren tog man hjem, hvor Aftensbordene ventede mellem 7—8. Jeg siger med Villie Bordene, da Gjæsternes Tal i Reglen var saa stort, at vi maatte placeres i to Stuer, hvis Mellemdøre var fjernede, og Bordene gik i Flugt fra den ene Stue ind i den anden«.

Blandt de talrige Retter omtales een som »et kulinarisk Curiosum«. Hvordan Vejret end var — det var jo den 22. Maj — saa skulde der serveres Slikasparges, »om de saa skulde forskrives fra Udlandet«; naar man erindrer, at der paa det Tidspunkt kun var Baneforbindelse mellem København og Roskilde, og »at der kunde være 60 Mennesker at bespise«, skriver Wroblewski, »saa var den nødvendige Sending, om det saa kun var fra Hamburg, ikke saa ringe en Sag«.

Ved Bordet udfoldede Gæsterne sig frit med Skæmt og Løjer, haade Præster og andre »høje« Personer, og naar der var taget af Bordet, blev det straks efter besat med dampende Puncheboller og fyldte Cigarkasser. Man skiftede »med Taler og Sang ud ad Sommer-natten, for de mere udholdende til Morgenens begyndte at gry; saa gik de en Tur ned i Klostermarken for at »se Solen staa op« og begynde den

kommende Dag, der var en anden Roskilde Købmands Fødselsdag, med at aflægge ham en Visit, hvorpaa Vedkommende ifølge mangeaarig Tradition var belavet, saa at Gratulanterne modtoges med en dampende Kop Kaffe og en let Frokost, hvor Sildesalat og en Snaps Genever vare efterspurgte Ingredientser«.

»Saadan fejres næppe mere nogen Fødselsdag i Ros-

Søren Borch (1798—1862).

Søren Borchs Skydetavle 1847.

kilde», skriver W. Nej, næppe saa storstilet. Meget døde ud med Søren Borch, ogsaa Magten, Herredømmet og den joviale Overlegenhed. I 25 Aar sad Borch i Borgerrepræsentationen. Han døde af Apopleksi kun 64 Aar gammel. Ogsaa paa hans Gravminde finder man hans Billede, et Relief i hvidt Marmor omgivet af en Egebladskant. — Hans Hustru, Inger Caroline Borch, hviler i samme Gravsted.

Til Søren Borchs Søn, Anders, overgik Gaard og Forretning, men neppe hans lyse, glade Sind. Han indgik Ægteskab med den skønne Martha Willumsen, ogsaa kaldet »Skovens Lilje«. Hun var Datter af Skovfoged Willumsen i Boserup Skov. I Borchs Hjem blev der holdt en Stab af Tjenestefolk, og alt gik korrekt til. Et stort Folkehold, 120 Tdr. Ld., der hørte til Gaarden, stor Virksomhed ude og inde, gav mange Hænder Arbejde, men Husets Frue maatte ikke mere som i gamle Dage tage væsentlig Del i det store Hjems Arbejde. Rigdom forpligter, og Rigdom skabte Fornemhed i Skik og Vaner.

Anders Borch var en rank og majestætisk Mand, altid nobel og pyntelig i sin Paaklædning. Men han stod ikke sine Kunder saa nær, som hans Fader havde gjort. Med Fornemhed tog han Tidens Omskiften og Nedgangen for de store, gamle Købmandsforretninger og skjulte sig bag et værdigt Ydre. Først i 1890'erne solgte han den gamle Familie- og Forretningsejendom og trak sig derefter tilbage til en Privatholig, bygget i en Del af hans Have, der vendte ud til Allehelgensgade, nu Nr. 8.

Her levede han nogle Aar med sin Familie, Hustru og tre Døtre. En lille Søn var død kun et halvt Aar gammel. Sidst i Halvfemserne flyttede Familien til København, og her afgang Anders Borch ved Døden

1904. Ikke alene var han den sidste Borch i Roskilde, men med ham uddøde ogsaa Mandssiden af Familien Borch og Slægtsnavnet.

Men Navnet vil dog leve. I Anders Borchs ældste Datter, Billedhuggerinden Elna Borch, har Slægten faaet det kulturelle og kunstneriske Udsving, som man undertiden ser fremkomme i Familier, der gennem et Par Generationer har været hævet over det nødtørftige Slid. I hendes Arbejde vil Navnet leve en Aarrække frem i Tiden. Sin Faders Gravsten i Granit har hun smykket med et Portrætre relief af ham udført i Bronze.

Anders Borchs anden Datter, Sophie, er gift med Marinerektor I. J. Falkman og bosiddende i Stockholm; den yngste Datter Agnes bor i København sammen med Søsteren Elna. Deres Moder, Fru Martha Borch, døde i Hjemmet i København 1922. Hun ligger begravet paa Graabrødre Kirkegaard i Roskilde.

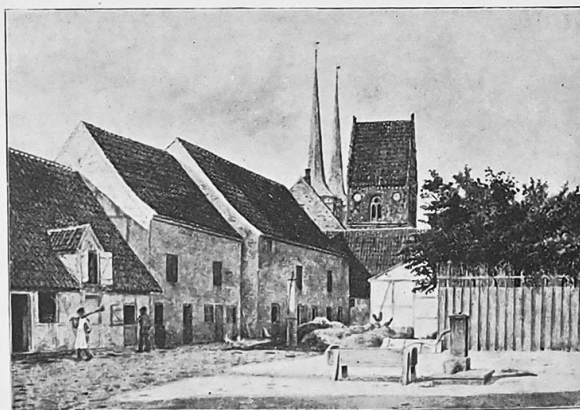

Anders Borch (1834–1904).

Tilbage i Roskilde staar de to store Familiegaarde, paa Algade og paa Raadhustorvet, nu ændrede og delvis ombyggede, i Brug efter Tidens Krav. De store

komplette Lagerbygninger, Laderne, Lofterne og de høje, ubrugte Herskabsstalde vidner om en Tid, der var. Roskilde har set Slægten Borch blomstre op i tre-fire Generationer, normalt fordelt over godt og vel lige saa mange Menneskealdrer. Slægten var ikke stærkt udbredt i Roskilde, men dens faa mandlige Hovedpersoner havde formaaet at samle Opmærksomheden om sig i Kraft af Rigdom, Fornemhed og Købmandsmyndighed. — Nu gemmer Graabrødre Kirkegaard deres jordiske Levninger.

Tre Slægtleds Grave ligger nær op til hinanden. Høje, mørke Vækster skygger. Dæmpet er det klare Dagslys over Familien Borchs Minde.

Gaarden Raadhustorvet 2.

Tegning af I. Kornerup.